

SPERANȚA

Ianuarie 2021, Anul 8 - Nr. 82

Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia!

Rugăciune pentru anul 2021

Teofil Ciortuz

PE MALURILE RÂURILOR BABILONULUI...

Dorel Brîndaș

Mai multă Lumină în Noul An!

Pitt Popovici

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI!

ECHIPA DE CONSILIERI SPIRITUALI:

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Traian Secară, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

ECHIPA EDITORIALĂ:

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangeliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Coordonator tehnic, printing, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

PENTRU DETALII, CORESPONDENȚII:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Daniela Hălmăjan, Biserica Speranța 0405574219
Emanoil Căiță-Mândră, Prima Biserică Baptistă 0478472966
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe 1 an: \$40.00 + cheltuieli de transport.

CONT: Romanian Speranta Association Inc.

National Australia Bank,
BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic; Ph. 0423659724, email: sperantaaus@gmail.com

An Nou!

An Nou... An Nou...

tot noi, același tablou...

Puțin mai ridați și mai cărunți,

mai aplecați și mai mărunți

dar tot noi, cei de ieri,

de pretutindeni sau de nicăieri,

schimbați doar în glas și mișcare,

mai melci în veniri și plecare...

Dar mai lucizi și mai cugetători,

mai degrabă pe genunchi, în zori,

mai grijulii în cuvinte,

la Cuvânt mai cu luare aminte.

Mai temperați în idei și exprimare,

mai umili și mai îngăduitori, cu caractere precare...

tot noi, dar de Cer mai aproape,

mai plini de ale Duhului șoapte,

mai văzători chiar cu dioptrii,

mai visători de îngerești geometrii.

Tot noi, dar cu bagajele la ușă,

în așteptare de ultima retușă,

pregătiți de întâlnire cu Măreția...

pentru a schimba trecerea de peste ani cu Veșnicia...

An nou binecuvântat tuturor! Împlinire și sfințire!

Traian Suci

MĂRTURIA CREȘTINĂ

În comunism, noi am supraviețuit doar închiși obligatoriu între zidurile caselor noastre și ale caselor de adunare.

Astăzi, trebuie să învățăm copilărește cei dintâi pași în afara zidurilor, să părăsim mentalitatea de cazemată și să ne îndreptăm cu zâmbetul pe buze și cu mânecile suflecate către „aproapele nostru” de pe stradă, către vecinul nostru de casă sau de apartament.

Mărturia creștină se trăiește acolo unde trăiesc necreștinii.

„Adevărat este cuvântul acesta, și vreau să spui apăsător aceste lucruri, pentru ca cei ce au crezut în Dumnezeu să caute să fie cei dintâi în fapte bune. Iată ce este bine și de folos pentru oameni!” (Tit 3:8).

Păstor Daniel Brânzei

ASCULTAȚI BIBLIA ÎN 90 DE

Fratele Ioan Ciobotă, de la postul de radio Vocea Evangheliei Timișoara, a înregistrat audio toată Biblia. Se poate găsi pe Youtube sau pe Google dacă tastați: „Biblia audio lectura Ioan Ciobotă”.

Ioan Ciobotă

Rugăciune pentru anul 2021

Sunt sătul de 2020; sunt gata pentru un nou început – de fapt am fost gata pentru un restart încă din Iulie 2020! – și-mi doresc un drum mai bun decât a fost anul care se încheie. Ducă-se!

Este o ușurare grozavă să știm că Dumnezeu știe deja totul despre 2021. Proorocii moderni n-au idee ce va fi să vină în acest an. (Proorocilor Săi, însă, Dumnezeu le va descoperi voia Sa la timpul potrivit). Este vremea să trecem hotarul spre un 2021 nou și necunoscut. Cu Dumnezeu, înainte! Iată cinci lucruri pentru care m-aș ruga eu pentru anul în care intrăm:

1. Unitate în Biserică și între Biserici

Stresul din 2020 a cauzat lipsă de unitate, îndepărtarea unii de alții, izolare impusă de la guvern și/sau izolare auto-impusă. Mai mulți mi s-au plâns că observă lipsă de unitate în anumite grupuri importante din Biserici. De-ar da Dumnezeu să bată un vânt de unitate între credincioșii evanghelici, împreună am putea face lucruri mai mari și mai importante pentru împărăție; dezbinăți, ne vom mușca reciproc și cu sânge până la nimicire.

2. Intensificarea misiunii în comunitate

Am impresia fermă că ne este mult mai ușor să misionăm în alte orașe,

state sau țări decât să misionăm în propriul nostru Ierusalim, cum ar fi pe o rază de 10 km. De m-ar chema cineva să misionez în Fiji sau în Papua Noua Guinee, mi-aș lua bilet de avion și în cel mult o lună aș fi acolo înarmat cu schițe de predici și experiența de creștin din ultimii 35 de ani. Unde sunt acestea toate când este vorba de semenii de peste drum? Poate de aceea nu sunt chemat în Fiji sau PNG – pentru că nu mi fac treaba în zona în care mă aflu. Ai milă, Doamne, de mine!

3. Ridicarea unor noi lucrători

Anul 2020 a marcat încetarea lucrării și plecarea la Domnul a unui număr neașteptat de mare de slujitori. Stăpânul și-a chemat lucrătorii acasă. Unii dintre ei fuseseră buni evangheliști, păstori, învățători, oameni cu experiență și rezultate. Comunitatea evanghelică românească este mai săracă din acest punct de vedere. Mă rog ca, începând din 2021, Dumnezeu să ridice tineri lucrători plini de Duhul Sfânt, curajoși și doritori să slujească în Bisericile noastre. Doamne, câtă nevoie avem de ei!

4. Eradicarea virusului COVID

Domnul fie lăudat pentru protecția din anul 2020! Australia a fost păzită de dezastrul care s-a petrecut în alte părți. Deși ne-a fost dor să plecăm să-i vedem pe-ai noștri de acasă, am preferat totuși să rămânem aici, unde numărul celor infectați a fost foarte redus. Ne rugăm ca Dumnezeu să aducă încetarea pandemiei și, pe cât posibil, să ne putem întoarce la vremurile dinainte de 2020, cu toate binecuvântările părtășiei și libertăților pe care le-am avut.

5. Trezire spirituală

A întârziat trezirea și în 2020. Unii se așteptau ca revenirea după lockdown să însemne o întoarcere cu lacrimi și pocăință la Casa Domnului, la părtășia răscumpăraților, la misiune. Totuși, numărul noastre este aproximativ aceleași ca înainte de pandemie, ba chiar mai mici, din diverse motive. Unii încă se tem de îmbolnăvire. Pe alții i-am petrecut la plecarea spre alte locuri. Câmpurile sunt la fel de uscate ca și Australia după o mare secetă. Adu, Doamne, trezirea pocăiților! Știm 2 Cronici 7:14 - „*Dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu, se va smeri, se va ruga și va căuta Fața Mea și se va abate de la căile lui rele, - îl voi asculta din Ceruri, îi voi ierta păcatul, și-i voi tămădui țara*”. Dar încă nu ne-am împlinit noi partea noastră ca să putem aștepta ca Dumnezeu să-și facă partea Sa.

Vă chem să ne unim în rugăciune pentru aceste motive, dar și pentru altele. Dacă, prin mila Domnului, acestea se vor realiza, atunci 2021 va fi un an extraordinar, indiferent ce alt virus va mai fi să vină, ferească Dumnezeu!

Tuturor fraților mei de credință și de lucrare, fiți binecuvântați în 2021!

Păstor Teofil Ciortuz

CE PRESUPUNE NOUL AN?

Caleb Nechifor

S-a auzit glasul inconfundabil al Marelui Viticultor, Domnul Isus Cristos, care, privind „smochinul” vieții mele și al vieții tale, smochin care nu a adus rodul așteptat, s-a adresat Marelui Gospodar, Dumnezeu Tatăl, spunându-i : „Mai lasă-i și anul acesta...”. Dacă nu ar fi zis El aceste cuvinte, eu nu aş fi în aceste momente unde sunt... Dar, cred că nici tu nu ai fi...

Pentru fiecare dintre noi acest nou an poate însemna altceva... Pentru unii acest an poate aduce încă un rid, încă un fir de păr albit la tâmplă. Pentru alții acest an poate aduce un certificat de căsătorie, pentru alții poate, unul de deces. Cine știe în afara de Dumnezeu ce poate aduce anul acesta? Nimeni. Dar pentru noi toți acest nou an presupune:

1. O vestire nouă (și în același timp o veste bună)

Au fost multe vești, și încă bune în Vechiul Testament: (2 Imp.7; Ps.68; Is.58:7), dar cea mai importantă veste, datorită căreia timpul s-a împărțit în două, a fost vestea adresată păstorilor din Betleem: „Dar îngerul le-a zis: <Nu vă temeți, căci vă aduc o veste

„Atunci a zis vierului: 'Iată că sunt trei ani de când vin și caut rod în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă și pământul degeaba?'. 'Doamne', i-a răspuns vierul, 'mai lasă-l și anul acesta...'” (Luca 13:7,8b).

bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Cristos, Domnul.” (Luca 2:8-11). Aceasta veste avea să înceapă un nou an, pentru că de la ea s-a început cea de-a doua numărătoare a anilor. Vestea aceasta avea să împartă anii în două, înainte și după Cristos. Era vestea că, pe paie, într-un grajd, s-a născut Mântuitorul lumii.

Vestea aceasta avea să schimbe lumea: de la bocet la bucurie, de la cenușă la cunună împărătească, de la mahnire la mângâiere, de la nenorocire la neprihănire, de la zdrobire la zidire...

„Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia și prinșilor de război, izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei întristați; să dau celor întristați din Sion, să le dau o cunună împărătească, în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie, în locul plânsului, o haină de laudă, în locul unui duh mâhnit, ca să fie numiți terebinți ai neprihănirii, un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.” (Isaia 1: 1-3).

2. O dăruire nouă

Ce poți să-i dai tu lui Dumnezeu? El, care are cerul și pământul, galaxiile, tot ce vezi și chiar ce nu poți vedea... Ce poți să-i dai tu lui Dumnezeu? Un singur lucru poți să-i dai, și o poți face chiar acum: să-l dai în dar inima ta... E singurul dar pe care Domnul îl așteaptă din partea ta... „Fiule, dă-mi inima ta mie, și să găsească plăcere ochii tăi în căile Mele” (Proverbe 23:26). El bate chiar acum la ușa inimii tale, oare vei fi gata să îi deschizi? Dacă îi vei deschide, El va intra în inima ta și va scoate afară tot ce este rău, iar inima ta va deveni un Templu în care El va locui cu plăcere... E un an nou, oare nu vrei să te rededici pentru El și lucrarea Sa?

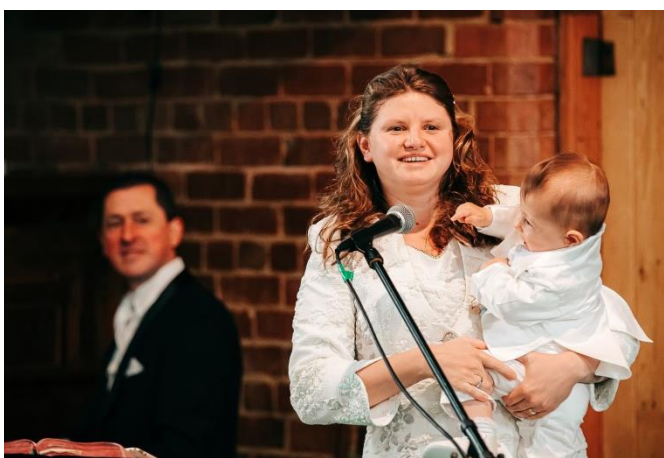
3. O rodire nouă

Smochinul din pildă a mai fost lăsat încă un an, cu condiția de a fi lucrat de Viticultor mai îndeaproape, iar dacă nici în anul acesta nu va aduce rod, atunci va fi tăiat. E anul care decide destinul smochinului: tăiat sau curățat (pentru că cel care aduce roadă este curățat pentru a aduce și mai multă roadă (Ioan 15). Răsplătirea finală va fi în funcție de rodirea sau nerodirea fiecăruia.

Domnul să ne ajute să nu risipim acest an de îndurare și să aducem roade binecuvântate!

BINECUVÂNTARE LA BISERICA SPERANȚA, MELBOURNE

Cu ajutorul Domnului am reînceput părtășia în clădirea Bisericii Speranța din Melbourne. Familia Filip a adus la binecuvântare pe Bethuel Joshua Filip. Cu această ocazie, păstorul Daniel Nicolici a reamintit importanța prezenței lui Dumnezeu în familie. A fost scoasă în evidență chemarea Domnului Isus: „Lăsa-ți copiii să vină la Mine și nu-i opriți”. Dumnezeu să binecuvânteze pe Bethuel Joshua Filip.

Tinerii Primei Biserici Baptiste Române au colindat la Andrew's Centre

În data de 12 Decembrie, la invitația Andrew's Centre, un grup de tineri de la Prima Biserică Baptistă Română din Australia, au participat, ca și în anii trecuți, la un program de colinzi organizat de Biserica Anglicană Saint James din Dandenong. Aceasta este cea mai veche Biserică din regiune - 150 de ani.

Fondurile adunate cu această ocazie, care au depășit suma de \$4000.00, vor fi folosite la renovarea Bisericii. După programul de colinzi tinerii noștri s-au bucurat cântând împreună cu tinerii Bisericii Metodiste din Sri Lanka și tinerii de la Biserica Anglicană St. James.

Am primit mulțumiri de la organizatorii acestui eveniment. Suntem bucuroși că am putut transmite mesajul Evangheliei prin aceste colinzi.
Păstor Teofil Ciortuz

URARE DIN AMERICA

Păstor John Martin Brown

Când mă opresc pentru a-mi aminti luna ianuarie 2020 petrecută în zona Endeavour Hills / Melbourne din Victoria, inima mea este încălzită. A fost bucuria și privilegiul meu să comunic adevăruri biblice în Biserici și conferințe la care au participat australienii de origine română.

Călătoria a fost o sărbătoare a dragostei pentru mine: Dragoste pentru Isus, pentru Biblie, pentru români, pentru Australia, pentru noi prieteni în Cristos, pentru veterani. Vedeți, cei 25 de ani ai mei în Marina SUA mi-au oferit două vizite în Australia și doi ani la Ambasada SUA din România. A fost un coleg român de clasă de seminar a cărui Biserică m-a invitat.

Acest mic articol nu este despre mine. Vedeți, „eu sunt sărac și lipsit”, dar Dumnezeu poate să ia eforturile noastre slabe și să facă ceva veșnic din ele, pentru că „Domnul se gândește la mine!”. Vă rog să-mi permiteți să vă împărtășesc câteva dintre lecțiile pe care le-am învățat „Down Under” la începutul acestui an:

1. Cuvântul lui Dumnezeu, Sfânta Biblie, este o comoară minunată, care va satisface toate nevoile noastre. Dumnezeu m-a condus să studiez intens cartea Efesenilor în cele șase luni de dinaintea

călătoriei mele în Australia. Din nou și din nou, învățăturile cărții au fost utile publicului de toate vârstele și rolurile.

2. Întrucât omul cu inima împărțită este instabil în toate căile sale, dacă lucrăm pentru Cristos trebuie să avem o conștiință curată. În multe privințe, luna petrecută împreună cu voi a fost una dintre cele mai sfinte perioade din viața mea. Nu pentru că eram sfânt pentru mine, ci pentru că eram permanent conștient de scopul sfânt al lui Dumnezeu pentru mine și pentru că trebuia să mențin dulcea părtășie cu Duhul Sfânt, pe care El o cere mesagerilor dedicați Evangheliei.

3. Oportunitățile de a-i încuraja pe ceilalți să-L urmeze pe Hristos sunt pretutindeni: RSL, piscină, piață în aer liber, spital, cimitir, absolut peste tot. Vezi 1 și 2 de mai sus. DACĂ suntem instruiți să mărturisim altora și DACĂ suntem sensibili la conducerea Duhului Sfânt, vom fi gata când Dumnezeu Duhul Sfânt ne „șoptește” durerea sau necazul unei alte persoane. În acele momente, Dumnezeu ne va da cuvântul de spus. Dumnezeu nu a omis niciodată să-mi dea exact cuvintele potrivite atunci când l-am implorat un răspuns la strigătul inimii altuia.

Prin harul lui Dumnezeu, unii dintre noi ne-am întâlnit deja și am împărtășit un cuvânt sau o masă împreună. Prin harul lui Dumnezeu suntem cu toții frați și surori dacă Atotputernicul Dumnezeu este cu adevărat Tatăl nostru din Ceruri, prin credința noastră mântuitoare comună în Domnul Isus Hristos.

Permiteți-mi să vă las un fapt și o provocare pentru 2021. Numele Isus în ebraică înseamnă „Mântuirea lui Iehova” sau „Iehova mântuiește”. Să luăm acest adevăr în anul nou și să răspândim vestea bună peste tot în jurul nostru celor care rățesc pe acest pământ ca niște oi pierdute pentru că nu îl cunosc pe Păstorul cel Bun!
Pace vouă!

John Martin Brown , Bedford, Pennsylvania, SUA
Traducere de păstor Teofil Ciortuz

ULTIM APEL!

Reamintim cititorilor Revistei Speranța că este timpul pentru reînnoirea abonamentelor pentru anul 2021. Vă rugăm să luați detalii de la corespondenții din fiecare Biserică sau direct la adresa: sperantaaus@gmail.com.

Costul unui abonament pe durata de un an este de \$40.00 + cheltuieli de transport, unde este cazul.

Pe malurile râurilor Babilonului...

Păstorul Dorel Brîndaș - Biserica Harul Melbourne

„Urmăriți binele cetății în care v-am dus în robie și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atârnă de fericirea ei!” (Ieremia 29:7)

Fiind robi în Babilon pentru o perioadă lungă, de 70 de ani, evreii sunt îndemnați, prin proorocul Ieremia, să se roage pentru țara unde sunt robi, pentru binele acestei țări, pentru că fericirea lor atârnă de fericirea acestei cetăți. Se poate trăi în Babilon și să fi fericit? Se poate, pentru că fericirea atârnă de relația cu Dumnezeu. Dacă nu ai o relație bună cu Dumnezeu, poți trăi în orice colț al lumii, într-o țară binecuvântată de Dumnezeu, și să fi nefericit, pentru că bunurile materiale, banii, se duc, însă ceea ce vine de la Dumnezeu rămâne pentru eternitate.

De aceea aș vrea ca să vă îndemn să punem cu toții bază pe relația noastră cu Dumnezeu. Este importantă rugăciunea, postul, lauda, adică relația pe care o avem cu Dumnezeu. Evreii, robi în Babilon, duceau o viață grea. Fiecare avea problemele lui, iar când unii dintre asupritorii lor le zicea: „*Mai cântați-ne din cântările Sionului...*”, ei se plâneau: „*Cum am putea cânta noi cântările Sionului pe un pământ străin...?*”.

Și totuși, acești robi, mă gândesc că în fiecare dimineață își îndreptau privirile spre Dumnezeu și se rugau pentru nevoile lor și pentru binele cetății. Te întreb, înaintea Aceluia care a creat Universul, de câte ori te rogi în timpul zilei? De câte ori te gândești la Dumnezeu, la Cel care a pus suflare în tine? Te-ai gândit vreodată că va veni ziua când Cel care ți-a împrumutat viața îți va spune: „*Dă-Mi înapoi viața pe care ți-am dat-o!*”? Atunci va fi prea târziu să mai ai vreo relație cu Dumnezeu. Azi, aici și acum Dumnezeu vrea să avem o relație bună cu El. Iată ce promite Domnul: „*Căci eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde* (Ieremia 29:11). La ce

viitor și la ce nădejde se mai puteau aștepta prinșii de război din Babilon? Trebuie să desprindem, din această promisiune a lui Dumnezeu, învățătura că nimeni din Universul acesta nu știe viitorul nostru, nu ne cunoaște mai bine decât Creatorul nostru, binecuvântat să fie El! Și pentru noi există un viitor. Chiar dacă ne curg lacrimi pe obraz, chiar dacă suntem despărțiți unii de alți în aceste vremuri tulburi, Dumnezeu ne spune că există un

viitor, o Împărăție a Cerurilor, care este pregătită pentru noi, un loc pe care ni-l pregătește Domnul Isus fiecăruia dintre noi. Aceasta este nădejdea noastră.

Poate unii dintre voi, tineri sau mai în vârstă, mai cochetăți cu păcatul. Aș vrea să vă îndemn pe toți, tineri sau în vârstă: pregătiți-vă pentru întâlnirea cu Dumnezeu. Să nu ne potrivim chipului veacului acestuia. Avem Scriptura, îndreptarul învățăturilor, vă invit cu seriozitate să citiți Cuvântul lui Dumnezeu. Aproiați-vă de Dumnezeu.

Parcă ne aflăm și noi ca și prinșii de război de altădată. Parcă și noi cântăm cântările Domnului pe un pământ străin, și parcă așteptăm și noi eliberarea din robie. Câteodată, suntem și noi robi ai lumii acesteia, robi ai pământului, poate suntem robi ai păcatului... Și așteptăm eliberarea. Să ne apropiem de Dumnezeu și să credem promisiunile Lui.

Domnul spune prin profetul Ieremia: „*Mă veți căuta, și mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima*” (Ieremia 29:13). Dacă-L cauți, îl poți găsi pe Dumnezeu, El este aproape, este în casa ta, în familia ta, în Biserica ta, numai să-L cauți cu toată inima.

Lumea, cu toți experții ei, vede viitorul diferit de cum îl vede Dumnezeu, vede viitorul negru. Și parcă îl vedem și noi la fel, nu-i așa? Dar nu vă îngrijorați, Dumnezeu vede un viitor frumos pentru credincioșii Lui. Societatea încearcă să ne modeleze după chipul și principiile ei, și pericolul mare este pentru cei mai tineri. De aceea, rămâneți tari în Cuvântul lui Dumnezeu, citiți Scriptura, rugați-vă, trăiți pentru Dumnezeu, chemați-L în

viețile voastre, în familiile voastre. În aceste zile, cel rău vrea să strice familiile, să ne ia ceea ce este mai bun, să ne ia copiii. Copiii sunt o valoare pe care ne-a dat-o Dumnezeu pentru o vreme, trebuie să prețuim această valoare.

Cu toții, împreună, să-L căutăm pe Domnul, pentru că încă se mai poate găsi, să-L căutăm pe Domnul atâta vreme când încă se mai poate găsi. Amin.

Crucea nu a fost a Lui, crucea a fost a noastră, noi trebuia să fim acolo sus, pe cruce... Îmi imaginez pe Domnul care, mergând cu crucea în spate, privește spre mine și spre tine, și parcă aș vrea să-l spun: „Doamne, lasă-mă ca duc eu crucea. Aici sunt păcatele mele, nelegiuirile mele...” Și parcă-L aud pe Domnul zicându-mi: „Fiule, de data aceasta duc Eu crucea”, și mi-L imaginez cum Domnul trece printre noi, purtând cununa de spini pe fruntea sângerândă, ducând crucea păcatelor noastre.

PRIMA BISERICĂ BAPTISTĂ DIN AUSTRALIA

- Binecuvântare -

Familia Enuică

Familia Tripon

Păstor Belciu Busuioc

În data de 29 Noiembrie au avut loc la Prima Biserică Baptistă din Australia două binecuvântări.

Famiile Tripon și Enuică și-au adus copilașii la binecuvântare, pe micuțul Zak și pe micuțul Caleb.

S-au bucurat în părtășie familiile precum și alți frați și surori, prezenți în limita impusă de restricțiile actuale. Domnul să vă binecuvânteze, Zak și Caleb.

Fratele păstor Belciu Busuioc și-a început slujba de binecuvântare a acestor copilași citind binecuvântarea pe care a dat-o Moise lui Așer, în Deuteronomul 33:24,25. Redăm mai jos un extras din predică:

„Binecuvântarea, este bine de ținut minte, vine în trupul Bisericii lui Cristos. Puteți beneficia de binecuvântările lui Dumnezeu în măsura în care vă integrați în trupul lui Cristos. Moise spune: <Binecuvântat să fie Așer între copiii lui Israel și plăcut să fie fraților lui>.

Noi trăim prin Duhul lui Dumnezeu, dar trebuie să și umblăm prin Duhul lui Dumnezeu. <Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm prin Duhul> (Galateni 5:25). Dacă vreți fericire pentru casa voastră, pentru copiii aceștia minunați, acesta este secretul: de mici copiii să fie purtați de Duhul lui Dumnezeu, și să ajungă să umble prin Duhul lui Dumnezeu. Dragii mei, să știe Biserica Domnului Isus Cristos că nu există ceva mai important decât ca fiecare membru în Biserică să fie plin de Duhul lui Dumnezeu. Nu vă jucați, în vremuri ca acestea, când lumea este frământată de tot felul de duhuri, copiii lui Dumnezeu trebuie să fie călăuziți de adevăratul Duh, de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu.

Într-o lume păcătoasă, într-o lume stricată, avem nevoie de spălare prin sângele Domnului Isus Cristos, de salvare prin sângele Domnului Isus Cristos. Vă rog, scumpi părinți, puneți pe ușorii ușilor voastre sângele Domnului Isus Cristos. Să trăiți în sfințenie, să trăiți în curățenie. Nu îngăduiți ca vreun microb al păcatului să se așeze în viața voastră și în familia voastră. Stați sub sângele Domnului Isus Cristos. Dragilor, toți acei care vor să aibă viață din belșug, trebuie să meargă călăuziți de Duhul lui Dumnezeu.

Părtășia noastră în rugăciune ne ajută să ne umplem cu Duhul lui Dumnezeu. Hrănirea din Cuvântul lui Dumnezeu și părtășia reală cu Domnul, în rugăciune, este secretul umplerii cu Duhul Sfânt. În vremurile pe care le trăim avem nevoie de putere spirituală, de trăire cu Domnul, iar acesta este viața din belșug.

Dumnezeu să aducă binecuvântarea lui peste aceste familii, peste copilașii lor și peste întreaga Biserică, pentru ca Numele lui să fie glorificat în veci, Amin”.

Un colț de Rai

În data de 29 Noiembrie 2020, Biserica Bethel din Adelaide a fost gazda unui eveniment special în viața Denisei Ignătescu, din Adelaide și a lui Mihael Bușan, din Perth. În înțelepciunea-i suverană, Dumnezeu i-a cercetat pe cei doi și i-a adus împreună în fața Bisericii, unindu-i în căsătorie. Chiar dacă celebrarea acestui eveniment s-a desfășurat în condiții mai puțin obișnuite, cu număr redus de participanți, dictat de restricțiile pandemiei, Dumnezeu a turnat binecuvântare din plin peste tot ce s-a întâmplat în Casa Domnului și mai apoi la recepția organizată pentru invitați.

Cuvântul Lui Dumnezeu a fost proclamat de frații Daniel Irime și Ioan Bușan, accentuându-se adevărul că familia a fost gândită și realizată de Dumnezeu în grădina Eden. În mediul acela feeric, Dumnezeu și-a descoperit intențiile și scopurile în legătură cu familia, intenții și scopuri care vizează deopotrivă purtarea de grijă a Lui Dumnezeu și responsabilizarea celor doi în împlinirea așteptărilor Lui. Dorința noastră pentru cei doi este să le fie casa un colț de rai!

Redacția Revistei Speranța

Funia împletită în trei

În data de 19 Decembrie 2020, Biserica Penticostală Bethel din Adelaide s-a îmbrăcat în haine de sărbătoare.

A fost oficiată căsătoria tânărului Philip Drăgan din Melbourne cu Daniela Cojocă din Port Pirie. Mirele a fost însoțit de un grup de tineri de la Biserica Maranata, împreună cu familia mirelui și păstorul Bisericii Maranata, fratele Cornel Ghiță.

Căsătoria a fost oficiată de către păstorul Bisericii Bethel, fratele Daniel Todosiu, împreună cu păstorul Cornel Ghiță. Cuvântul a fost vestit de păstorul Cornel Ghiță care a accentuat că este posibil să fie căsnicia un colț de rai. A citit din Eclesiastul 4:9-12: „*Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor. Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul. Dar vai de cine este singur și cade fără să aibă pe altul care să-l ridice! Tot așa, dacă se culcă doi împreună, se încălzesc unul pe altul, dar cum are să se încălzească dacă e singur? Și dacă se scoală cineva asupra unuia, doi pot să-i stea împotrivă; și funia împletită în trei nu se rupe ușor*”.

Păstorul Cornel Ghiță i-a îndemnat pe cei doi tineri căsătoriți să lase ca ultimul cuvânt și autoritatea supremă în casa lor să fie a lui Dumnezeu. Credință, ascultare, dragoste, comunicare și partășie cu Domnul este ceea ce duce la o căsnicie fericită.

Redacția Revistei Speranța

PĂSTOR TEOFIL CIORTUZ

Oamenii l-au crezut pe Ioan și au venit la el. „Locuitorii din Ierusalim, din toată Iudeea și din toate împrejurimile Iordanului au început să iasă la el; și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan” (Matei 3:5,6). Iată răspunsul lui Ioan Botezătorul: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape”.

Următorul mare eveniment pe care-l așteptăm pe scena istoriei este Revenirea Domnului Isus Cristos. Cuvântul lui Dumnezeu, inspirat de Dumnezeu, care poartă pecetea Duhului Sfânt și autenticitatea lui Dumnezeu, care este Adevărul, ne spune ce se va întâmpla.

(În edițiile precedente păstorul Teofil Ciortuz a prezentat Revenirea Domnului Isus în câteva imagini. Iată continuarea, dacă vreți, concluzia revenirii Domnului, desprinsă din învățătura lui Ioan Botezătorul. NR.)

D. A patra imagine - fericirea de a-L cunoaște pe Mire

Aceasta este imaginea nunții. Este vorba despre Mire, Mireasă și prietenii mirelui: „Cine are mireasă este mire, dar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul mirelui: și această bucurie, care este a mea, este deplină” (Ioan 3:29).

La judecata de apoi, învățăm din Scriptură că va fi ca la nuntă. La nuntă merg cei invitați, intră cei care sunt pregătiți pentru nuntă. Aici este mirele, mireasa și cei poftiți la nuntă, și dacă nu am iubit venirea Domnului, nunta aceea nu-i pentru noi. Nu te vei simți bine acolo. Cine are mireasă este mire, Domnul Isus Cristos este mire, Biserica este mireasă, iar prietenul mirelui se bucură pe deplin când îl ascultă.

La judecata lui Dumnezeu sunt două capete de acuzare împotriva oamenilor. Aceste capete de acuzare sunt scrise în 2 Tesaloniceni 1:7b-8: „...la descoperirea Domnului Isus din Cer, cu îngerii puterii Lui, într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce

nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos”.

a. - Primul cap de acuzare împotriva acestei lumi este necunoașterea lui Dumnezeu. „Dar cum pot să-L cunosc pe Dumnezeu?” Dumnezeu a dat câteva modalități: prin creație - când te uiți la Univers, biblia spune că-L vezi pe Dumnezeu. „Cerurile spun slava lui Dumnezeu”, prin Universul acesta îl cunoști pe Creator. Deschide ochii și privește, toate astrele se mișcă în șir, una după alta, cum a zis Dumnezeu, pentru că pe toate El le cheamă pe nume. Natura îl descoperă pe Dumnezeu. Dar dacă tu, ca un om încăpățânat, crezi că totuși sunt doar două posibilități: totul a apărut datorită unei inteligențe superioare, sau a apărut totul la întâmplare, și alegi să crezi în întâmplare, atunci tu îl dai la o parte pe Dumnezeu, iar Dumnezeu îi va pedepsi pe cei care refuză să-L cunoască.

A doua modalitate este prin conștiință. Dumnezeu a pus în noi o balanță, un spirit al dreptății, să știm ce este drept și ce nu este, un principiu al corectitudinii, și aceasta ne vorbește despre un Dumnezeu care este drept, care va răsplăti totul după dreptate. Deci, fie prin creație, fie prin conștiință, trebuie să-L cunoaștem pe Dumnezeu. Apostolul Pavel le spunea celor din Atena că Dumnezeu vrea să-L cunoaștem chiar dacă bâjbâim, măcar că nu este departe; Dumnezeu ne cere să-L cunoaștem.

b. - Al doilea cap de acuzare este neascultarea de Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos. Cineva poate că-L cunoaște pe Dumnezeu, dar dacă nu ascultă de Evanghelia Domnului Isus Cristos, cade sub această acuzație al celui de-al doilea cap de acuzare. Am întâlnit un păstor dintr-o Biserică foarte conservatoare care mi-a spus: „Am doi copii care au

crescut în Biserică, i-am crescut în frica lui Dumnezeu, și care nu ascultă de Evanghelia Domnului Isus Cristos". El mi-a citat acest text, spunând: „Copiii mei sunt condamnați pentru că nu vor să asculte de Evanghelia Domnului Isus".

În concluzie apostolul Ioan spune:

„Cine crede în Fiul are viață veșnică;” (Ioan 3:36a). Principiul fundamental, după care putem să evităm judecata viitoare și mânia lui Dumnezeu, este prin credința în Domnul Isus Cristos.

Aș vrea să vă întreb sincer: Credeți în Domnul Isus Cristos? Nu doar că a fost un învățător înțelept, cum spun foarte mulți oameni, mai ales în această perioadă de Pandemie, când Îl acceptă ca învățător, dar nu ca Dumnezeu.

Dar nu ajută cu nimic această credință intelectuală, ci credința transformatoare, care schimbă viața, adică o credință pusă în persoana Domnului Isus; nu doar în fapte care le știm despre El, ci credința că El a murit pentru mine, că mi-a luat păcatele mele, că prin jertfa Lui sunt răscumpărat. În fața scaunului de Judecată al lui Dumnezeu singura mea modalitate de... apărare este că am crezut în Fiul Său, așa cum a cerut El. Nu că am fost perfect, nu că am știut ce să fac sau că am fost un om bun, ci, pentru că am crezut în Fiul, am și eu parte de viață veșnică, prin Harul lui Dumnezeu. *„Cine crede în Fiul are viață veșnică”*

Partea negativă pe care o spune apostolul Ioan este că: *„cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el” (Ioan 3:36b).*

Ceea ce am discutat până acum este foarte important pentru că este vorba de vremea sfârșitului. Dăm la o parte ceea ce se întâmplă cu această pandemie. Cât va mai dura? Săptămâni, luni, ani, poate să fie... Dar dacă în acest timp vine Domnul Isus și mânia lui Dumnezeu se descoperă peste pământul acesta și dacă viața noastră nu este ce trebuie să fie, atunci mânia lui Dumnezeu rămâne peste oricine n-a crezut în Fiul lui Dumnezeu. Nu va fi o judecată, undeva, la tribunalul din Melbourne, nu în fața unui judecător oarecare, ci în fața mâniei lui Dumnezeu.

În încheiere să ne gândim:

Oare nu ar fi o mare tristețe pentru cineva care a avut un nume frumos - *creștin* - să ajungă o ruină pentru veșnicie? Mă cheamă Teofil, ceea ce înseamnă iubitor de Dumnezeu, dar dacă viața mea devine o ruină, numele frumos pe care mi l-a dat mama nu mă ajută cu nimic. Purtarea unui nume nu ne ajută cu nimic. Nici dacă numele tău este scris în registrul Bisericii, ai fost botezat, ești baptist sau penticostal, asta nu te ajută cu nimic dacă viața ta este o ruină, prins între stâncile păcatului, fără să fi ceea ce Dumnezeu a intenționat să fi - purtător de stindard, să fii o Evanghelie scrisă și citită de toți oamenii.

Fratele Ivanco are o cântare: *„Ce folos, ce folos, tânăr fără de Cristos?”*. Dacă ai avea toată bogăția lumii acesteia și dacă vine Domnul Isus Cristos și te găsește o ruină, fără faptele de pocăință pe care El le așteaptă, venirea Lui va fi dezastru pentru tine...

Acum, încă mai poți vedea că *„bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință”*, dar apoi Dumnezeu îi va pedepsi pe toți cei care au avut răutate de aspidă, pe toți cei care nu au vrut să se pocăiască de faptele lor făcute în firea pământească și nu au avut faptele Duhului Sfânt, pe toți cei care nu au avut stabilitate și au fost inutili ca pleava pe care o spulberă vântul, pe cei care n-au cunoscut pe Domnul Isus Cristos, n-au crezut în El și n-au ascultat de Evanghelia Lui. Deci, ce este important este *„să-l cunosc pe El și puterea învierii Lui”*, să-L cunosc pe Domnul Isus în mod tainic și intim, ca atunci când va veni El să pot să rămân în picioare în ziua aceea când totul se va prăbuși, să pot să-l întâmpin cu drag atunci când mulți se vor ascunde de fața Lui și să fiu cu El în veșnicie.

Doamne, ai milă de noi, lucrează în noi o stare de veghere și frică de Dumnezeu, ca să ne pregătim pentru ziua venirii Tale, ca atunci să fim cu toții la dreapta, acolo unde sunt toți cei binecuvântați, care L-au cunoscut pe Domnul și au trăit pentru El. Amin.

***Dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu,
se va smeri, se va ruga și va căuta Fața Mea,
și se va abate de la căile lui rele, îl voi asculta din Ceruri,
îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara.***

2 Cronici 7:14

Lacrimi de despărțire la Biserica Harul, Melbourne

Correspondentă Sarah Văran

Fratele Lucian Mocanu

Biserica Harul în vreme de pandemie

În data de 29 Noiembrie 2020, Biserica Harul a mulțumit Domnului pentru fratele Lucian Mocanu, care, timp de aproape 6 ani, a fost parte din Biserica Harul. Fratele Lucian a contribuit la înaintarea lucrării Domnului prin poezii, îndemnuri și încurajări biblice, dar mai ales a pus umărul la lucrarea cu corul bărbătesc, lăudând pe Domnul cu vocea lui minunată cu care l-a binecuvântat Dumnezeu.

Această zi a fost o zi de despărțire, fratele nostru fiind nevoit de împrejurări să se reîntoarcă în România. Pentru lucrarea cu care l-a slujit pe Domnul și pentru dragostea lui pentru Biserica Harul, noi îi mulțumim lui Dumnezeu și dorim ca El să-l binecuvânteze și să-i răsplătească toată osteneala depusă în slujba Domnului.

Fiind și ziua lui de naștere, Biserica Harul i-a făcut un cadou spre aducere aminte de timpul petrecut în Australia. La mulți ani, frate Lucian, Dumnezeu să fie Stânca și Adăpostul tău și al familiei tale pe veci. Amin!

Frații Mocanu: Lucian, David, Cornel și Vali

*Părinte bun și plin de milă, Te rog să-mi dai înțelepciune
Ca să fiu demn de închinare în ceasul sfânt de rugăciune.
Să pot pricepe că prezența puterilor Tale divine
Este acolo, și Tu, Doamne, ai ochii ațintiți spre mine.*

*Cuvintele încet rostite, din taina inimii, în șoapte
Urechea ta, în Cer, le-aude în zori de zi sau miez de noapte.
Tu nu lași nicio picătură a lacrimilor să se piardă
Când cineva, în rugăciune, pe altar e gata ca să ardă.*

(fragment din poezia „Rugăciunea adevărată”,
recitată de fratele Lucian Mocanu)

BISERICA HARUL, LA ÎNCHINARE, ÎN VREMURI DE PANDEMIE

Balada timpului

Petru Dugulescu

*Curge timpul obosit,
Îngânându-și versul,
Se-ntoarce-n infinit,
Plânge Universul.*

*Curge timpu-ncet prin noi,
Curge tot la vale,
Și ne lasă tot mai goi,
Flori fără petale.*

*Sapă albie prin munți
Apele să-și poarte,
Lasă-n urmă peri cărunți
Și celule moarte.*

*Deapănă al vieții fir
Pân' se rupe nodul,
Înc-o groapă-n cimitir,
Scurt e episodul.*

*Fuge timpul năvălaș
Ca un cal sălbatec,
Pune-i șaua, fii ostaș
Sau rămâi ostatec.*

*Viața are un sfârșit
Chiar și pentru tine,
Mori pierdut sau mântuit,
Veșnicia vine!*

Doamne, trezește-ne la **REALITATE!**

În Septembrie am ieșit la pensie și, ca orice pensionar care are ceva mai mult timp, am început să îmi permit lucruri de care nu am avut timp înainte, și să îmi satisfac unele curiozități. Am citit ceva despre uriași... am citit câte ceva din Evangheliile care nu au fost duhovnicești și nu au fost incluse în Biblia noastră pe care o avem astăzi. Aceste cărți vorbesc despre unele subiecte de care se amintește în Biblie doar în treacăt, și dau mai multe amănunte cititorului despre timpurile vechi, despre împrejurări și oameni... cum ar fi apariția uriașilor (nephely) ca urmare a împreunării îngerilor cazați cu fetele oamenilor. Se pare că în vremea când Dumnezeu a hotărât să trimită potopul, diavolul lucra disperat în a schimba DNA-ul, genetica omului creat de Dumnezeu.

Când am citit asta, mi-am amintit de joaca oamenilor de știință din ziua de astăzi care încearcă să facă același lucru: Cloning animale, și poate și oameni... știm noi ce se petrece în laboratoarele sofisticate ale lumii? Biblia spune că venirea Domnului Isus va fi într-o vreme în care starea păcătoasă a omenirii va fi la fel de jalnică cum a fost pe vremea lui Noe... Și uite că până și acest aspect, cumva încă parțial înțeles sau cunoscut nouă, se vedește a fi cumva asemănător cu vremea în care îngerii căzuți au încercat să schimbe genetica omenirii. Și amănuntul acesta îl scriu cu o singură dorință - aceea de a urgenta mesajul de chemare la mântuire. E ca și cum am auzi și am vedea primele zvâcniri ale unui vulcan din apropiere și stăm cu celularul în mână, povestim, luăm clipuri și ne punem viața în primejdie nefăcând nimic în sensul de a ne salva viața.

Oameni buni, prieteni dragi, rude, copii, nepoți, trăim zilele descrise de atâția profeți. Ar trebui să fim ca ninivenii, care s-au îmbrăcat în saci și s-au cosmetizat cu cenușă, în frunte cu împăratul lor. Trăim sfârșitul istoriei... și parcă îl trăim nepăsători. Avem toate informațiile necesare pentru a înțelege momentul acesta important, și unii dintre noi stăm ca paralizați și nu facem nici o mișcare. Cel rău câștigă teren - și îl câștigă din cauza noastră, pentru că nu facem ceea ce ni s-a spus să facem. Misiunea noastră ar fi fost să evanghelizăm lumea... dar ne-am închis între patru pereți și un program scurt de duminică, iar restul timpului l-am dedicat vieții de pe pământ. A trecut timpul și n-am lucrat pentru Domnul, iar în timpul ăsta diavolul și-a adunat o mulțime de partea lui. Acum ne uităm și nu ne vine să credem în ce lume trăim. Parcă ieri era altfel, parcă oamenii nu erau așa de răi, parca nu eram așa de amenințați de ziua de mâine.

Tot ce pot să fac este să mă uit să văd dacă am rezerve suficiente de ulei pentru candela mea. Gândiți-vă că asta trăim acum... cu pandemia asta... nu se mai poate merge la Biserica... nu te mai poți întâlni ca odinioară cu frații... De unde îți cumperi ulei dacă până acum nu ți-ai pus ulei de rezervă în camera sufletului? Domnul vine foarte curând. Va implori, cercetați dacă aveți rezervă de ulei... și faceți-vă rost de el până se mai poate. Lăsați lumea să se aprovizioneze cu hârtie igienică... Știu că pare o glumă, dar este o glumă tristă. Noi, în România, am trăit ani mulți fără acest produs. Parcă diavolul și-a pus în gând să rădă de omenire când am alergat cu toții să ne aprovizionăm, cu ce? Cu hârtie igienică! Doamne trezește-ne la realitate. Ajută-ne să putem face diferența între dreapta și stânga, între bine și rău. Trezește-ne, dă-ne înțelepciune și ajută-ne să fim gata la venirea Ta.

Rodica Botan

.....

După două zile m-a sunat Petrică de la spital și mi-a spus că se simte mai bine. M-am bucurat! Mi-a spus că a făcut baie și că au venit medicii și i-au luat două teste de Covid. Acasă toți eram în rugăciune. Seara aveam oră de rugăciune online. În acest timp au venit și rezultatele lui Petrică. M-a sunat și mi-a spus că rezultatele sunt negative, că nu are Covid. Am anunțat frații pe Skype și am mulțumit Domnului pentru tot. Însă pe acest pământ fericirile sunt scurte, iar durerile sunt lungi. Această bucurie nu a durat mult timp, deoarece Petrică a început să se simtă și mai rău. Se sufoca și avea insuficiență respiratorie. Au venit medicii și i-au făcut din nou testul de Covid. Noi țineam legătura doar prin telefon, deoarece în acea perioadă intrarea în spitale era strict interzisă. Însă Petrică era mereu în gândul și rugăciunile noastre, care se îndreptau zi și noapte către Stăpânitorul și Mângâietorul nostru. Nu realizam că lacrimile și durerea se înmulțeau în familia noastră și că de mult sorbeam din cupa cu pelin amar. Am luat telefonul și l-am sunat pe Petrică. Vocea lui părea obosită și îi tremura... mi-a spus că au venit rezultatele testului și este pozitiv, aceasta înseamnă că avea Covid. Mi-a spus că au venit „mascații” (mascații erau personalul medical îmbrăcat cu echipamente speciale). L-au luat cu forța în timp ce noi vorbeam la telefon. Și astăzi cuvintele acelea îmi străpung întreaga ființă: „Ana, dacă mai ies de aici, să știi că o să începem o viață nouă!...”. Telefonul s-a întrerupt... ca și respirația mea. Inima nu o mai simțeam că bate, iar mintea nu realiza ce se întâmplă, eram la pământ... și am început să plâng. Strigam din toată inima ca Domnul să nu mă lase singură. Eu știu că vine o zi când toți vom părăsi pământul, ne vom despărți, dar nu acum... era prea devreme. Aveam planuri mari cu privire la lucrarea Domnului și nu doream ca rudele și cunoscuții noștri să se îndoiască de puterea lui Dumnezeu. Suflul meu era cuprins

Biserica Horjești, Republica Moldova

de o întristare mare. Aveam nevoie de rugăciune, de puterea Domnului, pentru că știam că în toate vremurile oamenii lui Dumnezeu au reușit să înainteze prin puterea Lui și prin susținere în rugăciune. Atunci am apelat după ajutor la frații de pretutindeni, de la un capăt de pământ la celălalt să ne susțină cu post și rugăciune. Mii de frați au fost alături de noi și, slăvit să fie Domnul, simțeam puterea dumnezeiască!

Două zile și două nopți nu am știut nimic de Petrică, nu știam dacă este în viață. Au fost zile în care ochii nu s-au uscat, zile în care genunchii mei nu s-au ridicat de jos, zile în care inima a învățat să plângă... La această durere sfâșietoare, în cele două zile s-a mai adăugat una. Ginerelul nostru, care are operație la inimă și are o valvă mecanică drept proteză la inimă, s-a simțit rău și a fost internat de urgență în acel spital unde era și Petrică. Starea lui era gravă fiindcă în orice moment putea să facă hemoragie totală. Fiica rămasese cu doi copii mici acasă, cu durere în suflet din două părți, fiindcă nu știa nimic nici de tată, nici de soț. Durerea și starea în care era fiica noastră o simțeam și o vedeam cu ochii sufletului. Familia întreagă eram în post și rugăciune. Strigam la Domnul zi și noapte și ne rugam. Știam că El avea un plan pentru viețile noastre, dar nu îl înțelegeam.

După două zile fără nicio veste, am sunat la un prieten, la spital și l-am rugat să facă ceva, să afle unde este Petrică. La început mi-a spus că nu știe nimic și că nu poate afla nimic deoarece intrarea în secția respectivă este strict interzisă. Am insistat mult, după care mi-a spus că o să încerce să afle ceva. Atunci am sunat copiii și în acel moment am început cu toții să ne rugăm ca Domnul să-i deschidă ușile acestui om. Toată ziua tăcere... Așteptam... Însă mie ceva îmi spunea că Petrică nu este bine. Seara prietenul de la spital l-a sunat pe fiul cel mai mare Simion (ei țineau legătura fără ca eu să știu și multe alte vești rele, abia după acest coșmar am aflat mai multe). L-a spus cu o voce speriată că el riscă să-și piardă locul de muncă dacă află cineva că el vorbește cu noi. A continuat și cu o voce tremurândă i-a zis: „Aveți grijă de mama voastră căci starea tatălui vostru este foarte gravă. Este intubat (conectat la aparate) și nu prea are șanse să supraviețuiască...”. Atunci cuptorul suferinței s-a încins de șapte ori mai tare. Am căzut în genunchi și l-am implorat pe Dumnezeu să mai facă minuni. Știam că unde nu poate omul, poate să intervină Domnul, și că Dumnezeul nostru, căruia îi slujim, poate să ne scoată din acest cuptor încins.

În mijlocul cuptorului am avut cele mai fierbinți rugăciuni și cele mai înălțătoare momente de părtășie cu Domnul. Timp de o săptămână întreaga familie am fost în post și rugăciune. Din când în când medicii

mergeau la Petrică și îi analizau starea, apoi îl sunau pe Simion și-i spunea care era situația. Apoi Simion ne aduna pe toți laolaltă și... tăcea... nu putea spune nimic... Îmi dădeam seama că tăcerea lui de fapt însemna un strigăt de durere profundă. Cu o voce ștearsă îmi spunea ca tata este puțin mai bine, dar vocea și starea lui îl dădeau de gol. Starea lui Petrică era gravă, instabilă, nu se îmbunătățea, iar eu îmi dădeam seama, și ca să nu mă inunde lacrimile ascundeam durerea în suflet, să par tare pentru copii. Încercam cumva să îi mângâi, să îi încurajez, cu toate că îmi era cutremurător de greu. Găseam alin și mângâiere la Domnul și nădăjduiam în promisiunile lui din Isaia 43:2. În secție la Petrică nu avea acces nimeni, doar Domnul cu ceata Lui de îngeri mergea la patul lui și veghea. După două săptămâni de intubare, procesele din organismul lui Petrică au început să se îmbunătățească, însă starea lui rămânea tot gravă. Seara, când încheiam postul ne suna de la spital și ne anunța că starea lui Petrică se îmbunătățea cu încetul. Apoi am început să ținem post încă o zi. Nu după mult timp am observat că în ziua când țineam post starea lui Petrică se îmbunătățea câte puțin, iar atunci când nu era zi de post starea lui rămânea aceeași sau se agrava. În una din zilele de post starea lui Petrică era gravă, dar stabilă, era mai bine și l-au extubat. A doua zi fără să ținem post starea s-a agravat și l-au intubat din nou. Așa a durat o lună.

Într-o zi un cadru medical s-a dus la Petrică și fără să-l vadă cineva l-a filmat să ni-l arate și nouă. Când am văzut filmarea m-a cuprins o stare sufletească care nu poate fi descrisă sau redată în cuvinte, dar care doare... În filmare era Petrică, stătea întins pe pat, slab, nebarbierit, negrijit, starea lui era deplorabilă. Era treaz și agitat și cu o voce total schimbată cerea doar apă și aer, m-au inundat lacrimile... Apoi mi-am dat seama că Petrică avea parte de suferințele lui Cristos atunci când era pe cruce și cerea apă. Ca să nu fie deranjați,

medicii îi puneau medicamente să nu știe și să nu simtă nimic. Se putea observa că medicii nu au grijă de el, iar când era treaz Petrică îi ruga mereu să îl ia de acolo, că își bat joc de el. Dar nu se putea face nimic fiindcă Petrică era dependent de aparatul de aer. Însă rugăciunile noastre și lacrimile nu se duceau în vânt, Domnul era în cuptor cu noi și simțeam prezența și ajutorul Lui.

După un timp s-a găsit un aparat cu aer, pentru a-l putea lua pe Petrică de acolo, iar când starea lui s-a îmbunătățit, imediat l-au mutat în altă secție. Deja Petrică era mai bine, și mi s-a permis și mie să merg la spital să stau cu el. Când am intrat în cameră Petrică, stătea în pat, fiindcă nu putea merge. A început să plângă... iar eu cu greu mă abțineam să nu plâng și îmi înfundam geamătul de durere... îi spuneam că totul o să fie bine. Am stat cu el în spital nouă zile și l-am spălat, l-am barbierit și l-am îngrijit, apoi am început să-i fac masaj, fiindcă tot corpul era slăbit și amorțit (slăbise peste 20 kg). La început mergea câte puțin fiindcă obosea repede, dar după câteva zile de exersare Domnul i-a întărit trupul și sufletul, i-a dat putere din puterea Lui și Duh din Duhul Lui. Petrică era deja alt om. După nouă zile i s-au făcut iar analizele și erau mai bune. Medicul mi-a spus că putem merge acasă, dar să fie strict supravegheat. După șazece de zile, în sfârșit „acasă”!

Sufletește Petrică se simte acum mai bine, însă această boală a lăsat sechele în trupul lui. Chiar și în prezent Petrică are dureri în trup. Mi-am dat seama că timpul nu vindecă, cum spun alții, doar Domnul este cel care dă vindecarea!... Această încercare a lăsat urme adânci pe chipul și sufletul meu, dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne-a dat biruință prin Domnul nostru Isus Hristos! Acum îmi dau seama că din această încercare am învățat multe, am învățat să prețuiesc fiecare moment din viață, fiindcă este darul Lui Dumnezeu pentru noi!

P.S. Mulțumim tuturor celor care au fost alături de noi cu post și rugăciune. Mulțumim fratelui păstor Vasile Tătaru din satul vecin, care în fiecare zi mă suna și mă încuraja și se ruga împreună cu mine. Mulțumim din inimă, mai ales fraților care s-au rugat și ne-au susținut și financiar. Nu mi-am imaginat că undeva departe, la capătul lumii, poate fi cineva cu o inimă așa de mare care să mijlocească pentru noi, ca și fratele Ovidiu și sora Lidia care, împreună cu alți frați și surori dragi din Biserica Maranata din Melbourne-Australia, pe care nu îi cunoaștem, și-au arătat dragostea și credințioșia, și în numele Domnului ne-au ajutat pe noi atunci când ne aflam în durere. Binecuvântările Domnului să îi însoțească pe toți și ne rugăm pentru fiecare în parte!

29 Noiembrie 2020 Dallas Baptist Church, Hume

După cinci luni de studiu biblic intensiv, un grup de intelectuali persani, au mărturisit, în apa Botezului, că Isus Cristos este Domnul și Mântuitorul lor. A fost bucurie în Cer și pe Pământ.

La scurt timp de la reinstalarea sa ca păstor la Biserica Baptistă Dallas, Hume, Păstorul Corin Izvenariu, a oficiat două botezuri noutestamentale.

Neobosit, plin de râvnă pentru Domnul, păstorul Corin Izvenariu aduce suflete rătăcite dintr-o lume a întunericii la Isus - Lumina lumii.

22 Noiembrie 2020 - Dallas Baptist Church Hume. O familie din Noua Zeelandă îl mărturisește pe Domnul Isus, primind botezul.

SUNT ÎN ULTIMUL VAGON !!!...

Autor necunoscut

În fiecare an, vara, mama și tata își duceau fiul cu trenul la casa bunicii. Apoi se întorceau acasă cu același tren a doua zi. Băiatul, când a crescut, le-a spus părinților:

- Sunt mai mare, ce spuneți dacă anul acesta încerc să merg singur la bunica?

După o scurtă discuție, părinții au fost de acord.

Stăteau acolo, pe peronul gării, făcând cu mâna, dând ultimele recomandări de la fereastră, în timp ce copilul continua să repete:

- Da, știu, știu, ai spus-o deja de o sută de ori...!

Trenul era pe cale să plece și tatăl i-a spus:

- Fiule, dacă te simți brusc rău sau ți-e frică, ține asta, poate fi un ajutor pentru tine! - și i-a pus ceva în buzunarul fiului său.

Acum băiatul era singur, așezat în vagon, pentru prima dată fără părinți, privind curios de la fereastră. În jur, necunoscuții l-au împins, au făcut zgomot, au intrat în compartiment, au ieșit, controlorul a făcut comentarii despre faptul că era singur, cineva chiar l-a privit cu regret și, dintr-o dată, băiatul s-a simțit foarte incomod și trist. Lăsând capul jos, s-a cufundat în colțul scaunului și au început să-i curgă lacrimi pe obraji.

În acel moment și-a amintit că tatăl său îi pusese ceva în buzunar. Cu o mână tremurândă a băjbăit și a găsit o hârtie, pe care avea scris acest lucru - *Fiule, sunt în ultimul vagon* - ...

Acesta este modul în care, în viață, trebuie să-i lăsăm pe copiii noștri să plece, având încredere în ei, dar trebuie să fim mereu în *ultimul vagon*, astfel încât să nu se teamă de nimic. Să fim aproape de ei cât trăim.

Mai multă Lumină în Noul An

PETRU POPOVICI

La o întrunire de teologi creștini se discutau cu înflăcărare anumite chestiuni religioase. Între ei era unul foarte distins, cugetător adânc și bun credincios. În timp ce toți ceilalți își susțineau părerile într-un fel sau altul, acesta tot timpul scria ceva pe o foaie de hârtie pe care o avea în față. Toți credeau că la urmă va lua și el cuvântul, dar el a tăcut. La terminare el s-a sculat și a plecat, lăsând hârtia pe masă. Unii foarte curioși, s-au repezit la hârtie și au fost foarte șocați de ceea ce au văzut scris. Toată hârtia era plină cu cuvintele: „*Mai multă lumină, Doamne! Mai multă lumină, Doamne!*”. În problemele ce se discutaseră, el recunoștea că are nevoie de mai multă lumină de la Dumnezeu. Și poate din discuții a constatat că și ei aveau nevoie de mai multă lumină de sus.

Aceeași rugă cred că o putem avea și noi astăzi.

Într-o lume cu o civilizație atât de avansată, avem totuși nevoie de mai multă lumină de sus. Lumina pământului nu ne este de ajuns. Am ajuns să stăpânim solul, subsolul, adâncul oceanelor și văzduhul, dar nu ne putem stăpâni pe noi înșine. Am ajuns să teleghidăm rachete și sateliți, dar nu ne putem ghida pașii noștri să nu meargă la păcat. Știința, care trebuia să fie o binecuvântare pentru omenire, fermentată fiind de germenii urii, a creat o monstruozitate de care toți sunt îngroziți, căci nu știm clipa când un nebun poate apăsa pe un buton și să ne prefacă pe toți în scrum.

Într-o civilizație care a scurtat în chip uimitor distanțele și în care oamenii ar trebui să trăiască în dragoste cu toții ca frați, constatăm cu durere că ura crește tot mai mult și oamenii se sfâșie mai rău ca fiarele. Omenirea e înșelată în așteptările ei. Nici sistemele filozofice, nici cele politice, nici tehnica nu i-au putut da mulțumirea și fericirea dorită. Lumea a ajuns într-o prăbușire morală și spirituală. Binelui i se zice rău și răului bine.

Câtă nevoie este azi de cunoașterea adevărului! Adevărul cu privire la starea ta de păcătoșenie, cu privire la mântuire, cu privire la viața după moarte, la veșnicie. Biblia este standardul divin al adevărului (Ioan 17:17). Pentru fiecare păcătos trebuie să repetăm rugăciunea lui Elisei: „*Doamne, deschide-i ochii să vadă!*”.

Păcătoșii care beau păcatul ca apa, cei ce vânează ocaziile spre a trăi în desfrâu, în beții, în înșelăciune, în minciună, au nevoie să vadă că păcatul nefericește și trupul și sufletul. „*Doamne, deschide-le ochii să vadă!*”

Cei ce s-au îngrijit până azi numai de trup, trebuie să-și dea seama că au și suflet, că viața lor nu se sfârșește la groapă, ci urmează veșnicia. „*Doamne, deschide-le ochii să vadă!*”

Cei ce poartă doar numele de creștin, dar trăiesc ca și păgânii, ei trebuie să înțeleagă că în Cer nu se intră pe baza unui nume, ci pe baza mântuirii prin Cristos Domnul. „*Doamne, deschide-le ochii să vadă!*”

Slujitorii altarelor și ai amvoanelor, precum și toți mântuiții, au nevoie să înțeleagă marea poruncă a lui Hristos Domnul și nevoile arzătoare ale lumii pierdute. „*Doamne, deschide-le ochii să vadă!*”.

Și toți cei credincioși trebuie să-și dea seama că slujesc pe Dumnezeu care poate totul, și că nu trebuie să se înspăimânte de nimic. „*Doamne, deschide-le ochii să vadă!*”

Poate în zilele acestui an nou mulți vor fi asaltați de probleme sau de dușmani, ca Elisei (vezi 2 Împărați 6:13-17). Și uneori vin prin surprindere. E bine să nu ne pierdem cumpătul, ci să cerem lumină de la Domnul. Elisei, asediat fiind, a rămas totuși calm, căci el a văzut ce alții nu au văzut. Dumnezeu este în control. El poartă grijă de ai Săi. Noi trebuie să ne încredem pe deplin în El și să fim gata să-L slujim cu bucurie.

Domnul să ajute pe fiecare cititor să-și vadă nevoia sa de Mântuitorul, să-L primească și atunci va avea un an fericit și o veșnicie fericită.

(Articol publicat în Vestea Buna, Ianuarie 1982)

În seara de Ajun al Crăciunului, un grup de copii și tineri de la Prima Biserică Baptistă au plecat cu colinda pe la casele românilor din zona Endeavour Hill - Dandenong. Au cântat și s-au bucurat împreună cu gazdele, până spre miezul nopții când s-au întors la casele lor cu bucuria în suflet că au transmis mesajul Nașterii Domnului Isus Cristos.

Colindatul a continuat și în seara de Crăciun, când Biserica a dus mesajul mântuirii în comunitatea română din apropierea Bisericii. Mulțumim Domnului care ne-a protejat de această pandemie care încă amenință lumea întreagă și am putut să ne deplasăm, să cântăm și să ne bucurăm împreună.

24 Decembrie 2020 - Colinzi - Biserica Pentecostală Philadelphia, Melbourne

Ascultați cu toții când vă colindăm,
Pe Isus Mesia azi vi-L prezentăm.
El e-un Rege veșnic, Domn și Dumnezeu,
A venit să moară chiar de dragul meu.

Vrem azi să cunoaștem Pruncul minunat,
Care din iubire viața ne-a salvat.
A venit din slavă, de la Tatăl sfânt,
Și-a luat trup de moarte aici pe pământ.

Veniți azi cu toții, lângă ieslea Lui,
Pe toți vă primește Prințul harului.
Să-l aducem daruri acum, de Crăciun,
Inima și viața, Domnului cel bun.

**Doamne,
iute se duc anii...**

Lucica Boltașu

**Doamne, iute se duc anii,
Ni se pare nouă, oare?
Ne trădează tâmpla ninsă,
Pielea ce nu mai e-ntinsă
Și durerea de picioare...**

**Când eram copii la mama,
Nu gândeam decât la joacă,
Îi vedeam bătrâni, sărmanii,
Nu credeam c-or veni anii
Peste noi, cu promoroacă.**

**Când erau în floarea vârstei,
Noi abia știam ce-i traiul,
Cu percepția eronată,
Nu știam de ani sau dată,
Nici ce-i iadul sau ce-i raiul!**

**Doamne, câtă bunătate,
Tu reversi peste-omenire,
Ne-ai dat ani de cercetare,
Să-nțelegem fiecare,
Planul Tău de mântuire!**

**Mulțumim că suntem, Tată,
Ai Tăi fii, doar prin credință!
Ne-ai trezit din somnul care,
Ne ducea înspre pierzare,
Ne-ai dat har și biruință!**

**Înflorit-au azi bujorii
În obrajii celui drag.
Să dea binecuvântare,
Dumnezeu, la fiecare,
Peste-al anilor șirag!**

**Dragul meu, nu-i fericire
Mai mare decât să știm,
C-amandoi pășim pe Cale;
Dumnezeu ne-a scos din vale
Mântuiți pe veci să fim!**

**Binecuvântat să fie
Domnul nostru, căci prin El,
Avem ani nu doar pe glie
Ci și-acolo-n veșnicie.
Fii slăvit, Emanuel!**

**Azi cunoaștem pe-ndelete
Ce e rău și ce e bine,
Cunoscându-Ți harul mare
Am primit eliberare.
Vrem să fim în Cer cu Tine!**

**Prin Tine avem Viața
Chiar dacă îmbătrânim,
Mulțumim pentru iubire,
Pentru sfânta-Ți ocrotire,
Te-adorăm și Te slăvim!**

În data de 25 Decembrie, la sărbătoarea Nașterii Domnului Isus Cristos, Biserica Baptistă Harul a avut ca oaspeți pe păstori: Ștefan Mânzat, Corin Izvenariu, Daniel Catrință și Daniel Cîrpean, răspunzând invitației fratelui păstor al Biserici Harul, Dorel Brîndaș. Fiecare dintre acești frați și-au adus mesajul Nașterii Domnului într-un mod aparte și foarte concis la această frumoasă sărbătoare. Biserica s-a bucurat de o frumoasă cercetare pe care a făcut-o Dumnezeu prin Duhul Sfânt, cu ajutorul acestor frați păstori. Mulțumim Domnului pentru această seară binecuvântată, pentru mesajul fratelui păstor Dorel Brîndaș și pentru felul în care Dumnezeu și-a binecuvântat Biserica. A lui să-l fie toată slava, cinstea și mărirea, în veci. Amin!

Binecuvântare la Biserica Penticostală Betania

În data de 13 Decembrie 2020, în Biserica Penticostală Betania a fost o zi de sărbătoare. Familia Vasile și Paula Tit l-au adus pe micuțul Iulian, înaintea Domnului, pentru binecuvântare. Biserica s-a rugat pentru ei, iar păstorul Bisericii, fratele Pavel Moza, l-a binecuvântat în Numele Domnului. Păstorul Beni Pop, de asemenea, a binecuvântat pe micuțul Iulian, spunând: „Noi, ca oameni, putem cere această binecuvântare, punem Numele Domnului peste copilăș, dar Cel care poate da binecuvântarea este Dumnezeu, slăvit să-l fie Numele!”. Păstorul Pavel Moza, a avut pentru tinerii părinți cuvinte de îmbărbătare și de învățătură desprinse din Cuvântul lui Dumnezeu.

O, ce veste minunată - COLINZI LA BISERICA PENTICOSTALĂ TABOR

Biserica Penticostală Tabor a sărbătorit Nașterea Mântuitorului nostru, bucurându-se împreună - copii, tineri și mai puțin tineri:

*Cântați toți de bucurie căci Cristos S-a născut!
Să cânte spre-a Lui mărire:
Cerul și pământul,
Cerul și pământul,
Cerul, cerul și pământul.*

*Biserica să primească-L pe Domnul ei suprem.
În inima omenească
Lui să-l gătească loc,
Lui să-l gatească loc,
Lui să-l gătească loc.*

*El va domni cu iubire peste cei mântuiți,
Noroadele, cu dreptate, Îl vor servi pe El,
Îl vor servi pe El, Îl vor, Îl vor servi pe El.*

POVEȘTILE COPILĂRIEI

Povestea dragostei

Maria Luca

A fost odată ca niciodată o împărăție mare, mare, cu oameni mulți și bogați, care nu știau ce să mai facă cu averile pe care le aveau, atât de multe erau... Te-ai fi așteptat ca acești oameni să fie fericiți, însă nu era așa... pe chipurile lor era multă tristețe și în sufletele lor bucuria nu-și mai găsea loc...

Nu a fost așa dintotdeauna... era o vreme, cândva, când fericirea locuia acolo, când dragostea stăpânea inimile locuitorilor și viața era o continuă sărbătoare... Dar ceva se întâmplase... setea de avere... munca istovitoare depusă pentru cât mai multă agoniseală le-a răcit inimile, le-a furat timpul, iar dragostea, supărată, a plecat de pe acele plaiuri, lăsându-le viețile pustii și buzunarele pline...

Într-o zi ploioasă de toamnă, pe una din străduțele împărăției și-au făcut apariția doi copilași. Erau îmbrăcați sărăcăcios și zgribuliți priveau spre vitrina unui magazin în care se lăfăia mare și pufoasă o... pâine! Cu ochii mari și lucitori copiii priveau parcă hipnotizați aburii calzi ce se înălțau și simțeau în nări mirosul de pâine caldă...

- Hai Maria... trebuie să plecăm!

Băiatul prinse mâna înghețată a fetei și o trase după el...

- Stai, te rog stai... Mi-e frig și mi-e foame! Hai să batem la geam, poate e cineva înăuntru!

Până să reacționeze copilul, fetița se smuncise deja din mâna lui și bătea cu pumnul în ușa prăvăliei...

Brusc ușa se deschise și în pragul ei a apărut un cap blond cu niște ochi strălucitori...

- Cine sunteți voi? Un tânăr cu o voce plăcută dar cu ochii triști și gânditori îi privea întrebător

- Eu sunt Maria, spuse fetița făcând o reverență stângace, iar el este fratele meu David. Am plecat să căutăm un

strop de bogăție să-l ducem mamei noastre căci e bolnavă și nu are cu ce cumpăra medicamente... Dar acum ne este foame și ne este frig...

- Un strop de bogăție? Ați venit unde trebuie. Aici e multă bogăție... vă dau chiar eu câtă vă trebuie!

În timp ce vorbeau, David o cuprinsese pe surioara lui în brațe și încerca să o protejeze de vântul și ploaia de afară... Uimit, tânărul privea spre ei și nu putea înțelege gestul băiatului. Curios îi invită înăuntru...

- Hai intrați. În prăvălie e caldă și o să vă dau și o bucată de pâine! Fericiți, copiii pășiră pe ușa larg deschisă ...o caldă plăcută le învălui trupurile...

David o ținea strâns de mână pe Maria și amândoi s-au așezat pe o băncuță lângă sobița unde focul ardea vesel... Tânărul nostru a plecat pentru câteva momente, iar când s-a întors purta o tavă cu două felii uriașe de pâine și două cani cu lapte aburind... Cu ochii clipind de poftă copiii au întins mâinile spre mâncare, dar s-au oprit și cu ochii spre Cer au rostit simplu: „Mulțumim Doamne”, apoi David a luat cu grijă cana cu lapte și a întins-o surioarei lui...

- Ai grijă să nu te arzi! Apoi a rupt pâinea în două și i-a dat o bucățică.

- Poftă bună! După ce s-a asigurat că surioara lui mănâncă, a luat și el mâncarea și cu poftă s-a ospătat... Din când în când privea spre fetiță și ochii i se umpleau de bucurie...

După ce și-au potolit foamea și s-au încălzit, au dat să plece, dar tânărul i-a oprit și le-a spus:

- Unde vreți să plecați așa de repede?
- Căutăm un strop de bogăție să putem cumpăra medicamente pentru măicuța noastră!

- Vă dau eu bogăție și nu doar un strop, vă dau o grămadă, cât puteți duce, dar vreau și eu ceva de la voi... Mirați, copii s-au uitat unul la altul. Ei nu aveau nimic... erau săraci...

- Ce putem să-ți dăm noi?

- Vreau să am și eu ce aveți voi! Vreau să am zâmbetul în privire, vreau să am bucuria pe care o aveți voi, vreau să am încrederea și dragostea ce vă unește pe voi, vreau să am bogăția din inimile voastre!

Uimiți, copii priveau lacrimile mari ce se rostogoleau din ochii tânărului...

Nu prea înțelegeau ei mare lucru și timizi au făcut câțiva pași spre el apoi cu brațele lor micuțe l-au îmbrățișat... O caldă plăcută l-a învăluit pe tânăr și privind acele făpturi micuțe și-a dat seama că bogăția lui nu valorează nimic față de ceea ce au acești copilași: *dragoste!*

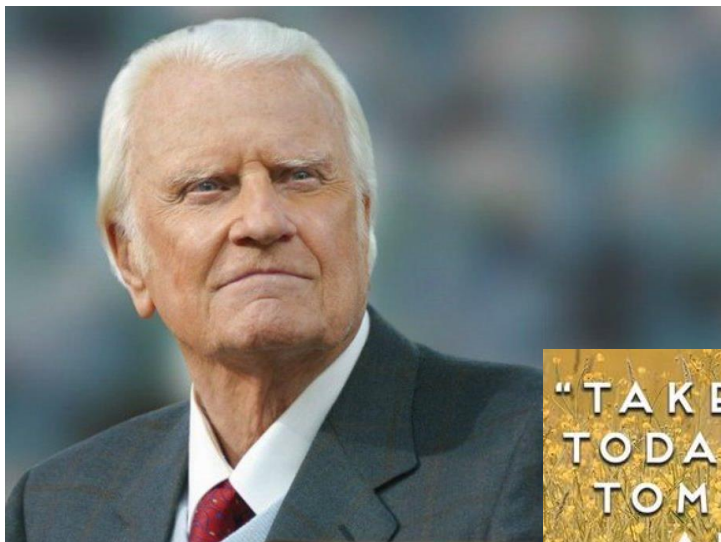
După ce le-a dat copiilor bani să se întoarcă acasă la măicuța lor, tânărul nostru a plecat prin împărăție și a început să împartă oamenilor... îmbrățișări! Trecea dintr-un oraș în altul și, pe unde mergea el, fiorul dragostei înfloreau în inimile oamenilor și aceștia îl duceau mai departe și așa... după un timp dragostea s-a întors din nou în acea împărăție, dar acum era respectată și fiecare om știa să o prețuiască, iar poveste celor doi micuți a fost scrisă cu litere mari în cartea de onoare a împărăției!

Bunicuța Luca

A New Year Message from Billy Graham

"TAKE ONE DAY AT A TIME.
TODAY, AFTER ALL, IS THE
TOMORROW YOU WORRIED
ABOUT YESTERDAY."

"Plane crashes, automobile wrecks and other tragedies remind us how quickly life can end. The Bible tells us that life is extremely brief; that 'we spend our years as a tale that is told'; that it is 'swifter than the weaver's shuttle'; that it is like 'grass that withers' and as 'flowers that fade.'

As we turn the calendar to a new year, we once again come face-to-face with the reality that our days on this earth are numbered. Yesterday is past. Its events are already in the books of God's remembrance. . .

The older we become, the more insistent the clock seems to be. Millions of people go to work every day by the clock. There seems to be no pity and no mercy from the clock. People know the pressures of time: racing from engagement to engagement, fitting this in with that, giving five minutes here and 15 minutes there. Time haunts us all.

The Bible speaks of time this way: 'What is your life? It is even a vapor that appeareth for a little time and then vanisheth away.'

No thoughtful person can approach the New Year without some introspection. We look back over the failures, the mistakes, the missed opportunities, and we vow that we will make better use of our time during the New Year. . .

The prayer request that all of us should make as we stand on the threshold of the New Year is this: 'Teach us to number our days, that we may apply our hearts unto wisdom.' . . .

The only time we have is now. God's forgiveness is now. The trouble is that although God says: 'Today,' we so often respond: 'Tomorrow.' We say: 'Tomorrow I will begin a new life', or 'Tomorrow I will walk with God'. Then when tomorrow comes, we are still saying: 'Tomorrow'—and so the years pass. Will death come and find us still saying: 'Tomorrow, tomorrow'? Don't say, 'Tomorrow'; say: 'Today I will receive Christ'.

God has promised not only to live with us, but in us. God the Holy Spirit will come and dwell in our hearts now. Anyone who truly desires him, who will meet his conditions, may receive him. And he will take up residence now—today—in your hearts if we will obey the Scripture: 'Harden not your hearts'.

What a glad farewell to the old year, knowing that all our sins and all our failures are gone! What fearlessness is ours when we realize all that the future may have in store!"

Anul Nou

Valentin Popovici

Am mai trecut o cotitură și-am mai legat în vremi un nod,
Am mai închis 'napoi o poartă și-am mai trecut peste un pod.
Iar Timpul, scotocind desaga, o nouă haină iar își scoate.
Un an s-a dus și altul vine, și toate-s noi și vechi sunt toate.

S-a-ntors clepsidra vremii iarăși, stăm la un prag de vremuri noi,
Dar cine știe-n calendare dacă mai sunt și alte foi?
În sacul vremii pe golite, câte surprize ne așteaptă?
Și nu cumva pe scara vremii, aceasta e ultima treaptă?

Când Anul Vechi a dat salutul, avea o teamă la apel,
Căci Anul Nou stătea în față, dar nu vedea ce-i după el.
S-a dat onor la schimbul gărzii, dar mai solemn ca altădată,
De parcă anii, pe la vamă, nu vor mai trece niciodată.

Ne vin răvașe din Scriptură, că-n vremurile de apoi,
Vor fi războaie, boli și ură, și Anticristul printre noi;
Că-n mulți iubirea și credința se vor răci în sloi de gheață,
Iar strâmbătatea și desfrâul vor umple legile din viață.

Dar iar ne mai sosesc răvașe că Dumnezeu e-Atotstăpân,
Că-n mâna Lui stă Universul, și toate doar prin El rămân.
Într-o clipită hotărâtă, El va striga timpului: GATA!
Și timpul va preda ștafeta, ca să înceapă judecata!

Ești pregătit de întâlnirea cu Marele Judecător?
El vrea să-ți dea, prin har, iertarea, să-ți fie azi Mântuitor.
Al veșnicilor Părinte, ce-a înnoit un an pe cale,
Vrea și pe noi să ne-nnoiască, pentru ospățul slavei Sale!

